

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J., G., Š.**, IČO: X., zast. advokátom J., K., B., proti žalovanému: **E., s.r.o., B., D.**, IČO: X., **o zaplataenie 1 318.46 eur (39.720,- Sk) s prísl.**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 21Cob/390/2006-115 zo dňa 10. júla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Účastníkom trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Dunajskej Strede rozsudkom č.k. 11Cb 116/2005-85 zo dňa 17. októbra 2006 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 39.720,- Sk s 0,04% denným úrokom z omeškania od 05.11.2004 do zaplataenia a trovy konania vo výške 21.321,50 Sk k rukám jeho právneho zástupcu, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom zo dňa 24.02.2005 domáhal proti žalovanému zaplataenia 39.720,- Sk s príslušenstvom titulom plnenia zo zmluvy o dielo. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil, že žalobca na základe objednávky vykonal žalovanému opravu vozidla zn. Ducato, e.č. X, menovite výmenu vstrekočačov vznetového motora. Cenu diela v sume 39.720,- Sk vyúčtoval žalobca faktúrou č. 200421147, ktorú mu žalovaný vrátil s tým, že odstránenie vád bolo vykonané v záručnej dobe. Listom zo dňa 18.11.2004 žalobca žalovanému oznámil, že v danom prípade sa podľa záručného listu záruka nevzťahuje na prirodzené opotrebovanie a na komponenty /vstrekočače/ uvedené v záručnom liste. Poukázal na § 429 ods. 1 Obch. zák., podľa ktorého žalobca nezodpovedá za vady, ktoré v záručnom liste výslovne vymienil. Žalobca poukázal na to, že žalovaný s opravou vozidla za úplatu

súhlasil. Žalovaný uviedol, že oprava vozidla bola vykonaná v záručnej dobe, kedy objednávateľ za takéto dielo nie je povinný platiť. Svedkovia P., P. a I. zhodne uviedli, že žalovaný v osobe konateľa L. bol pri preberaní vozidla na opravu oboznámený s povahou vady spočívajúcej v opotrebovaných vstrekovačoch, v dôsledku čoho zhasínal motor a s tým, že sa nejedná o záručnú opravu, avšak o opravu, za ktorú treba zaplatiť, s čím žalovaný súhlasil. S výškou ceny opravy súhlasil žiadajúc o platbu na základe účtovného dokladu – faktúry. Vyhodnotením vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že ide o záväzkový vzťah medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom, predmetom ktorého bola výmena vstrekovačov. Išlo o servisné práce D, test riadiacej jednotky C, injektora, tesnenie injektora, s cenou diela 39.720,- Sk. Podľa strany 6 servisnej knižky sa záruka nevzťahuje na prirodzené opotrebovanie, zvlášť nepokrýva výmenu alebo doplnenie okrem iného vstrekovačov vznetrových motorov. Podľa stanoviska F., spol. s r.o., B. záručná a servisná knižka sú vždy spoločné pre všetky modely a motorické prevedenia značky FIAT a sú v nich uvedené podmienky záruky na vozidlo v danom období. Z uvedeného teda vyplýva, že užívaním vozidla došlo k nadmernému opotrebovaniu všetkých štyroch inak na sebe nezávislých vstrekovačov. Preto pre nedostatok paliva zhasínal vznetrový motor. Servisní pracovníci vadu vozidla zistili, oboznámili s ňou žalovaného, upozornili ho na to, že sa nejedná o záručnú opravu a oznámili mu cenu opravy. S týmito podmienkami žalovaný súhlasil, vozidlo opravené prevzal, za opravu však nezaplatil. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie ceny diela spolu s úrokmi § 369 Obch.zák. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 141 ods. 1 a § 149 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil, návrh zamietol s tým, že rozhodnutie považuje za nespravodlivé. V dôvodoch odvolania uviedol, že zotrúva na tvrdení, podľa ktorého záručné podmienky vozidla FIAT, s ktorými bol oboznámený pri kúpe vozidla neuvádzali, že by sa na spomínanú opravu záruka nevzťahovala a opätovne poukázal na záručnú a servisnú knižku pre majiteľov vozidiel FIAT, ktorú odvolaciemu súdu predložil.

Krajský súd v Trnave, ako odvolací súd rozsudkom č.k. 21Cob/390/2006-115 zo dňa 10. júla 2007 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 2.382,- Sk po právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z obsahu spisu vyplýva,

že predmetom žaloby je žalobcom uplatňovaný nárok na zaplatenie sumy 39.720,— Sk s 0,04% denným úrokom z omeškania od 05.11.2004 ako ceny za zhotovenie diela, ktoré spočívalo v oprave motorového vozidla zn. DUCATO, EČ: X, o ktorú žalovaný žiadal. Uvedené vozidlo žalovaný nadobudol kúpou v čase, keď v časti obchodné meno mal zapísaný názov H. s.r.o., (od 28.09.1998 do 18.02.2004, ako vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Trnava nachádzajúceho sa v spise). Cenu za vykonanie opravy, si žalobca uplatnil faktúrou č. 200421147 zo dňa 28.10.2004, ktorú žalovaný odmietal zaplatiť s tvrdením, že vykonaná oprava bola realizovaná ako oprava záručná. Faktúra bola vystavená na základe zákazkového listu č. 2004/03032 dňa 26.10.2004 z ktorého vyplýva, že predmetom diela bola výmena vstrekočov. Rozsah vykonaných prác, ani fakturovaná cena medzi účastníkmi nebola sporná, žalovaný poukazoval iba na skutočnosť, že uvedená výmena sa mala vykonať ako záručná oprava, pretože sa nejednalo o opravu, na ktorú sa záruka podľa záručných podmienok nevzťahuje. V spise sa nachádza v kópii viacero verzií servisných knižiek vydaných výrobcom vozidiel FIAT, ktoré boli predložené žalobcom a ani spoločnosť F., spol s r.o. jednoznačne vo svojom liste zo dňa 09.06.2006, nevyklúčila možnosť poškodené komponenty opraviť, prípadne vymeniť v rámci záručnej opravy. Servisná knižka predložená žalovaným, na ktorú poukazoval i v priebehu konania pred prvostupňovým súdom, potvrdzuje, že vozidlo bolo zakúpené dňa 18.11.2002 u žalobcu a v záručnej knižke na strane 6 nie je uvedené, že by sa na vstrekovače vznetových motorov záruka nevzťahovala, na rozdiel od znenia a verzie strany 6 záručnej knižky, ktorú predložil žalobca s označením dátumu 12/2002, ktorá už obsahuje i vylúčenie vstrekočov vznetových motorov so záruky. Vstrekovače vznetových motorov neboli zo záruky vylúčené ani v záručných podmienkach s dátumom 1/2002, ani 3/2002, ale následne už výrobca vstrekovače vznetových motorov so záručných opráv vyňal s tým, že sa na ne záruka nevzťahuje. Pre žalovaného však platia tie podmienky záruky, ktoré sú uvedené v jeho záručnej knižke, z ktorej vyplýva, že vstrekovače vznetových motorov nie sú vylúčené zo záruky, a teda v čase, kedy žalovaný vozidlo kúpil, platili iné podmienky záruky, na rozdiel od verzií, ktoré predložil žalobca. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, ale nesprávne vo veci rozhodol a keďže v danej veci nie sú podmienky na potvrdenie, ani na zrušenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil podľa § 220 O.s.p. v platnom znení a návrh ako nedôvodný zamietol, keď z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom mal preukázané, že vykonaná oprava mala byť realizovaná ako oprava záručná, pretože podmienky záruky platné pre žalovaného v čase uzatvorenia zmluvy o kúpe vozidla dňa

18.11.2002, takéto opravy nevyklúčovali. O trovách konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal náhradu trov predstavujúcich zaplatený súdny poplatok za odpor.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a navrhol, aby Najvyšší súd podľa ust. § 243b odst. 2/ O.s.p., rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil k ďalšiemu konaniu. Poukázal na to, že žaloba smerovala na zaplatenie služby, služba bola vykonaná, s cenou služby bol žalovaný vyrozumený a súhlasil s ňou. Prvostupňový súd neriešil záruku na motorové vozidlo ale službu, objednanú opravu vozidla. V dokazovaní bola predbežne riešená aj otázka záruky a táto bola vyhodnotená ako účelová obrana žalovaného. Čo má spoločné servis s riešením záruky na vozidlo. Pokiaľ žalovaný nebol spokojný s podmienkami záruky na vozidlo, ktoré stanovuje výrobca t.j. F. mal žalovať zástupcu F. a uplatňovať si svoje nároky, pokiaľ boli oprávnené. Odvolací súd pri hodnotení dôkazov daného sporu nevychádzal z obsahu, ale len z domnienky prezentovanej žalovaným. Vec neposudzoval z právneho pohľadu, a preto dospel k názoru, ktorý v rozsudku sa pokúšal odôvodniť. Sám odvolací súd vo svojom odôvodnení konštatuje, že žalovaný vedel, že za opravu vozidla bude musieť zaplatiť a že servis nie je v žiadnom obchodnom spojení s výrobcom, predajcom alebo certifikovaným dealerom vozidiel FIAT. Oprava bola vykonaná na základe riadnej objednávky, vozidlo po oprave bolo riadne užívateľovi odovzdané do prevádzky a cena služby nebola riadne uhradená v zmysle vystavenej faktúry hoci žalobca musel odvieť za túto službu dane a DPH.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie žalobcu podľa § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. Neprípustnosť dovolania upravuje ustanovenie § 238 ods. 4 a ods. 5 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu uvedeného v § 238 ods. 1 O.s.p., nie je podľa § 238 ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 353/2003 Z.z. platnom od 1. septembra 2003 dovolanie

prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Neprípustnosť dovolania podľa § 23S ods. 5 O.s.p. sa vzťahuje iba na konania, v ktorých súd rozhodol po nadobudnutí účinnosti tohto zákona (§ 372i ods. 7 O.s.p. v znení platnom od 1. septembra 2003).

Dovoláním napadnutý rozsudok odvolací súd rozhodol dňa 10. júla 2007, teda v zmysle § 372i ods. 7 O.s.p. sa na toto konanie vzťahuje neprípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 5 O.s.p. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na výšku peňažnej pohľadávky, ktorá je predmetom dovolania, a ktorá nepresahuje desaťnásobok minimálnej mzdy, dovolanie nie je prípustné.

Na základe uvedeného dôvodu dovolací súd dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková